ПОГЛЯД

27 грудня 2017 року 12 (205)

газета Ужгородського національного університету

РЕТРОСПЕКТИВА

У режимі «Політ»!

Зупинити час і розправити крила...

Початок мого дитинства запам'ятався кінцем тієї ери, коли вже потихеньку віддавала душу фотоплівка, яку слід було ставити та витягати з апарата тільки в темряві; коли ще сакральністю дихав цікавий ритуал її перемотування, щоб переглянути відзняті кадри з початку. Динаміка сьогодення змушує бодай іноді вмикати в житті, наче в телефоні, режим «Політ» та, хоч і під маскою фантому, усе ж зупинити час для відновлення зафіксованих свідомістю моментів. Тож яким був він, 2017 рік — 72-ий для альма-матер та останній для мене в студентському статусі.



Вітання ректора УжНУ Володимира Смоланки

ЕФЕКТ ПЛАЦЕБО?

Згадувати завжди слід про найприємніше. І хоч у мені перешіптуються заздрісні пліткарки у вигляді думок зі своїми прогнозами на майбутнє, бо викликані сумом від останньої студентської зими, та Дейл Карнегі радить поводитися, «ніби ти вже щасливий». Ефект плацебо? Хай навіть так, але ж він діє! Під Новий рік загадують бажання, які точно збуваються. Не вірите? Тоді вмикайте «Політ», ретроспективу й перезавантаження!

Наприкінці 2016-го ректор УжНУ Володимир Смоланка в привітальних словах зауважував, що альма-матер «продовжить утверджувати себе на непростому шляху європейської науки і освіти». Ще бажав нових творчих злетів (*див. колаж*). І їх 2017 р. справді було чимало. Зокрема, на горизонтах, які вимальовувала наука. Традиційно впродовж року в альма-матер видавали нові книжки, улаштовували конференції, круглі столи, відкриті лекції… Та й наші науковці ділилися напрацюваннями й обмінювалися досвідом за кордоном (у Сегеді, Будапешті, Мінську, Варшаві, Любліні, Каунасі, Гамбурзі, Тарту, Левені, Трабзоні…) Також запам'яталися: гран-прі виставкових конкурсів у Києві; перемога кафедри міжнародних студій та суспільних комунікацій у конкурсі Державного фонду фундаментальних досліджень із проектом «Новітня історія транскордонного співробітництва в Карпатському регіоні»; здобуття хіміками премії Президента України для молодих учених; вихід у світ навчального посібника для іноземних студентів англійською мовою Bacteriology and Mycology (автори — викладачі Тамара Мелешко, Катерина Ляшина, Вікторія Баті та Надія Бойко); праці «Ромські медіа на Закарпатті: проблеми міжкультурної комунікації та подолання соціального аутсайдерства етнічною групою» професора, завідувача кафедри журналістики Юрія Бідзілі, яке стало розділом монографії «Міжкультурна комунікація: стратегії, виклики, дослідження» (нью-йоркське видавництво Nova Science Publishers); ухождення до редакційної ради наукового вісника Карлового університету Theologická Revue директора НДІ державно-конфесійного права та державно-церковних відносин, заступника декана юрфаку, доцента Олександра Білаша (архімандрита Євфросина) — йому, до слова, у Трнавському університеті цього року вручили високу нагороду.

Невипадково й те, що в 2017 р. УжНУ обрали як платформу для реалізації двох потужних наукових програм проекту Horizon 2020 (стосовно фізичних досліджень та сфери біохімії й харчових технологій). Крім того, виш отримав доступ до Scopus та Web of Science.

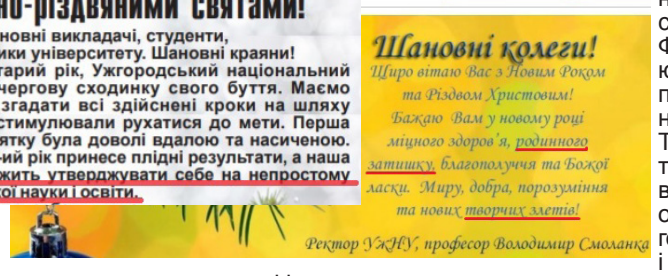
Також у 2017-му виш успішно себе презентував на XXVII Міжнародній освітній виставці «Перспективи 2017» у Варшаві, приймав засідання ради Міжнародного консорціуму університетів, а очільника УжНУ, професора Володимира Івановича вдруге обрали президентом Української асоціації нейрохірургів. Свідками ж першого міжнародного захисту дисертації на здобуття науково-

ВІТАЄМО

Із новорічно-різдвяними святами!

Шановні викладачі, студенти, співробітники університету. Шановні краяни!

Проводжаючи старий рік, Ужгородський національний університет долає чергову сходинку свого буття. Маємо додатковий привід згадати всі здійснені кроки на шляху вдосконалення, які стимулювали рухатися до мети. Перша річниця сьомого десятку була доволі вдалою та насиченою. Сподіваємося, і 2017-ий рік принесе плідні результати, а наша альма-матер продовжить утверджувати себе на непростому шляху до європейської науки і освіти.



го ступеня кандидата фізико-математичних наук (доктора філософії) стали учасники засідання спеціалізованої вченої ради фізфаку (дослідження здобувача кафедри фізики напівпровідників Василя Швалі). Було й засновано премію ім. Степана Папа-Пугача з нагоди 100-річчя діяча: першим лауреатом визнано аспіранта кафедри історії України Костянтина Куцова за розвідку про Союз підкарпатських руських (українських) студентів.

Кажуть: аби танцювати — потрібні двоє. А щоб удало виступати на паркеті вищої освіти, будь-якому вишу потрібно мати підтримку якомога більшої аудиторії, а тим паче — на міжнародному рівні. Цьогоріч УжНУ підписав чимало меморандумів про співпрацю: із Технічним університетом Кошице, Празьким університетом наук про життя, міжнародною компанією IBM. Укладено й договори з університетом Кіліса (Туреччина), Інститутом геноміки Пекіна; зміцнено контакти з німецьким Університетом прикладних наук Фрезеніуса, Університетом Вірджинії, Університетом ветеринарної медицини та фармації в Кошице тощо.

Відомо: про рівень здобутків свідчать рейтинги. Скажімо, за консолідованим таким переліком ВНЗ України 2017 року альма-матер — у топ-20.

АДЕПТИ УСПІХІВ

Неодноразово прихиляли небо для рідного ВНЗ й окремі підрозділи. Наприклад, осучаснилася Наукова бібліотека УжНУ: комп'ютеризовано відповідні системи та налагоджено їх функціонування. Факультети ж активно зміцнювали міжнародні контакти й продовжували кращі традиції вишу.

Свою криптовалюту перемог накопичували, зокрема, ФІТівці, виступаючи на різних змаганнях із програмування (приміром, успіх колективу Magical pony у США на світовій першості серед команд ACM-ICPC World Finals2017 чи Кубок України й 2 місце UzhNU_push–force на чемпіонаті Південно-Східної Європи). А участь в олімпіадах неодноразово поповнювала скрині перемог різних підрозділів. Філологи та програмісти працюють над унікальним науковим проектом: створюють інтерактивну мапу говорів української мови. Тішили також представники спорту. Андрій Федорішко, старший викладач кафедри фізвиховання, отримав посвідчення заслуженого працівника фізичної культури і спорту України. Відзначилися й студенти: Артем Матевосов — тріумфом на міжнародних змаганнях із фехтування на шпагах; Михайло Тупиця — призер чемпіонату світу в Сеулі; Максим Магула — другий на етапі Кубка світу з фехтування на візках. Майбутній економіст, котрий тренується в секції атлетизму на базі кафедри фізвиховання, Максим Офіцинський здобув «бронзу» Кубка України з паверліфтингу. Це далеко не всі переможні акорди підрозділів у загальній симфонії здобутків альма-матер.

І про… поповнення. На біологічному відкрили лабораторію молекулярно-генетичних досліджень, на факультеті іноземної філології — перший лінгафонний кабінет, на факультеті туризму та міжнародних комунікацій — комп'ютерний клас, на філологічному обладнали найбільшу аудиторію, у спорткомплексі — гімнастичну залу тощо. Зроблено ремонти в різних підрозділах, про що й наша газета повідомляла читачів.

ЧИМ ХАТА БАГАТА…

Торік В.Смоланка бажав усім родинного затишку. І чимало подій в університеті відбувалися саме в сімейному колі. Водночас кажуть: багатою є та хата, до якої заходять гості. А їх в ужнівській господі впродовж року було чимало: міністр закордонних справ України Павло Клімкін, голова СБУ Василь Грицак; посли, консули, відповідальні працівники міністерств, інші високопосадовці й просто колеги (викладачі, студенти) із різних держав: Латвії, Чехії, Словаччини, Хорватії, Індії, Норвегії, Великобританії, Йорданії, Центральноафриканської республіки, а також із місії ОБСЄ, вітчизняні партнери тощо. Хтось приїздив підписати договори про співпрацю, хтось радо ділився досвідом під час лекцій, екскурсій чи й запозичував наші набутки в діяльності… А ось візит Міністра освіти і науки України Лілії Гриневич перетворив альма-матер на платформу обговорення стратегічних питань галузі.

Окрема сторінка — багаті на креатив студенти. Хоч у 2017 р. своєрідним метеоритом, який упав і випалив надії на одне з найстабільніших джерел доходів, виявилося нововведення щодо системи нарахування стипендій. Однак Ужгородський національний вирішив надавати максимальну кількість регулярних виплат (45 відсоткам юнаків і дівчат). Водночас реформа дещо підвищила мотивацію молоді до отримання якомога вищих оцінок, а ще не завадила активності в різних заходах. Наприклад, у конкурсі «Стартап-УжНУ» перемогла інноваційна ідея «Реставратор-2017» четвертокурсників-фізиків Тетяни Феделеш, Івана Марушки та їх керівника, доцента кафедри прикладної фізики Василя Біланчука; у «Студентській осені» тріумфував природничо-гуманітарний коледж (його першокурсницю Анастасію Ковалів іще визнали «Кращим студентом Закарпаття»); корону «Міс УжНУ» одягла студентка медфаку Ксенія Бонка; новою головою студради вишу вперше обрали дівчину — Вікторію Микулянець; майже 100 студентів устигли подорожувати Європою; шестикурсниця українсько-угорського навчально-наукового інституту Ріта Шімон стала лауреаткою журналістської премії в Угорщині; магістрант факультету інформаційних технологій Андрій Мостовий дістав путівку на стажування до канадської філії бренду «Майкрософт»…

КОМБІНАЦІЯ ТРАДИЦІЙ І СПОДІВАНЬ

Своєрідний фундамент поступу — традиції. Так, виш у 2017 р. запам'ятався вже звичними флешмобами, благодійними й патріотично спрямованими акціями, днями першокурсника, факультетськими вечорами, цікавими дослідженнями, парами, захопливою практикою, врученням дипломів, спортивними змаганнями тощо. Скажімо, цьогоріч ужнівці вчетверте підкорили Говерлу (тепер 1200 студентів). Новими ж віяннями звичаїв стали такі: створено Міжнародну асоціацію випускників УжНУ, на базі українсько-угорського навчально-наукового інституту відкрито філію Міжнародного центру з приймання іспитів на знання іноземних мов; біля ректорату встановили пам'ятний знак «Героям за свободу і незалежність України»; клятву Гіппократа склав дебютний випуск медфаку № 2; іноземні студенти заснували благодійну волонтерську організацію; відбувся конкурс патріотичної пісні; студенти ФІФ прочитали «Заповіт» одинадцятьма мовами. Під знаком «іменин» цей рік був для Лабораторії космічних досліджень (60 років), 20-річчя мала кафедра журналістики. Крім того, колектив Медіацентру УжНУ визнано лауреатом премії в галузі журналістики імені Василя Ґренджі-Донського.

Звісно, під ковдрою успіхів ховалися труднощі, невдачі, утрати… Так, у жовтні відійшов у вічність історик, етнолог, професор Михайло Тиводар, у листопаді — знаний мовознавець, завідувач одного з відділів Інституту української мови НАН України, член-кореспондент НАН України, випускник філфаку Василь Німчук (однак іще встиг презентувати на рідному факультеті Товариство шанувальників і захисників говорів української мови), а зовсім нещодавно — доцент кафедри української мови Борис Галас. Але вони житимуть у своїх працях, спогадах друзів, колег…

Усе ж передноворічне відчуття зупиняє час і розправляє крила для польоту приємним спогадам і світлим думкам. Головне — під ялинкою знову загадати бажання, щоб у грудні 2018-го напроти мрій стояла позначка «здійснено». За час навчання УжНУ мені став настільки рідним, що можу з упевненістю сказати: це виш, котрий тішить поступом незалежно від того, із якого боку перемотувати фотоплівку його існування. Альма-матер зичу тримати марку й подаватися в політ іще більших успіхів. Тим паче, що на прийдешній рік прогнозують стабільність, розвиток, а Собака стоятиме на сторожі доброту, справедливості, вірності, дружби, чесності, творчості, продуктивної роботи. До речі, УжНУ оберігатиме свій живий символ року. На БАМі вже давно мешкає вірний друг людини, який щоранку зустрічає й щовечора проводжає… Юлька, кажуть, із 2000-их років, гавкає на «чужих», зате для ужнівців — справжній охоронець…

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

ЦИТАТА МІСЯЦЯ

Зима мусить бути холодною, щоб ми могли зігріватися теплими спогадами.

О.ДАДАК

ВІТАЄМО!

Із Новим роком та Різдвом Христовим!

Рік, що минає, був плідним для нашого університету, тож нову, 2018-ту сторінку буття розпочинаємо з численними напрацюваннями, які стануть підґрунтям для чергових звершень. Ми повинні пам'ятати, що хоч живемо за непростої суспільно-політичної ситуації, проте одна з місій нашої університетської родини — працювати на благо Батьківщини, щиро вірити у зміни та здійснювати їх.

Перед новорічно-різдвяними святами завжди чекаємо дива... Тому, дорогі колеги, хай реалізовуються ваші бажання, здоров'я вам, миру, злагоди, гарного настрою, надії на краще. Хай новий рік порадує новими здобутками!

Володимир СМОЛАНКА,
ректор УжНУ.

Одним абзацом

• **УГОДИ** • На міжнародному форумі Innovation Market, який відбувся в Києві, про освітньо-наукову співпрацю домовилися представники УжНУ та Інституту геноміки Пекіна — одного зі світових лідерів геномної науки. Угода передбачає обмін викладачами, студентами, новими технологічними напрацюваннями. Ректор УжНУ, професор Володимир Смоланка та представник BGI, генеральний директор європейського офісу названого вишу Роян Ліу підписали відповідний договір та обговорили перспективи співпраці, зокрема щодо створення навчально-наукового альянсу з Інститутом геноміки Пекіна, до чого залучатимуть навчально-наукових партнерів нашого вишу.

Анна ПЕСЮК,
студентка відділення журналістики.

• **ПРЕЗЕНТАЦІЇ** • В УжНУ відбувся семінар-презентація «Транспортна модель Ужгорода — інструмент для стратегічного планування та ефективного управління міською транспортною системою». Завітали представники компанії «A+C Україна» (розробники проекту транспортної моделі), гості з Києва та Львова, начальник міського управління містобудування та архітектури Олег Боршовський, а також викладачі й студенти кафедри міського будівництва і господарства нашого вишу.

• В альма-матер члени громадської ініціативи Go east презентували програму студентського обміну GoXChange, про важливість якої наголосив проректор із науково-педагогічної роботи Ігор Король (проект виконують УжНУ, Маріупольський державний університет за підтримки Міністерства молоді та спорту України і European Endowment for Democracy). До речі, у лютому наші студенти обмінюються з маріупольськими на 10 днів.

• В УжНУ за модерування проректора з науково-педагогічної роботи Мирослави Лендьел презентували монографію «Історія, що об'єднує. Нариси новітнього транскордонного співробітництва у Карпатському регіоні» (видавництво «Говерла»), над якою працювали 35 учених із 5 країн під керівництвом Сергія Устича, завкафедри міжнародних студій та суспільних комунікацій, доктора соціологічних наук, надзвичайного і повноважного посла. У книжці подано результати міждисциплінарних досліджень, здійснених кафедрою за сприяння українських та іноземних дослідників у рамках грантової підтримки Державного фонду фундаментальних досліджень.

• **СВЯТКОВЕ** • Активісти філфаку 19 грудня створили справжнє свято: Миколай разом з ельфами дарували радість у вигляді новорічних пісень, прозових привітань та солодощів. Відвідали також медійні підрозділи: Медіацентр, телестудію та нашу редакцію. До слова, у цьогорічному Параді Миколайчиків узяло участь майже 100 студентів різних факультетів.

Інф. «Погляду».

• **ОБМІН ДОСВІДОМ** • Викладачі УжНУ поїхали до м. Пожега, щоб прочитати лекції в політехнічному інституті. У цьому хорватському виші зібралися фахівці з різних країн, аби поділитися досвідом із місцевими студентами. Крім того, представники нашої альма-матер обговорили й питання міжнародного обміну: наступного семестру четверо економістів УжНУ матимуть змогу навчатися у вищезгаданому ВНЗ упродовж 3 місяців.

Сюзанна ПЕТРІШКО,
студентка відділення журналістики.

• **ЗУСТРІЧ** • У ректораті УжНУ відбулася зустріч студентів із представниками YouControl. Місія платформи — сприяти створенню прозорого бізнес-середовища та економічному зростанню України. На воркшопі молодь набула базових навичок роботи із сучасними інструментами для аналізу відкритих даних, спробувала самостійно дослідити три реальні компанії за показниками фіктивності.

Богдана ШМУЛИГА,
студентка відділення журналістики.

ІЗ НОВИМ РОКОМ!



muz4in.net

Хай 2018-ий додасть віри у власні сили!

ОСУЧАСНЮЄМОСЯ

Подарунок туризмознавцям



Колись у кабінеті № 326 ніхто не хотів учитися, а нині все — оновлене.

30 сучасних комп'ютерів із маленькими системними блоками — до послуг студентів факультету туризму та міжнародних комунікацій. Техніку закупили спонсори, а ремонт приміщення взяв на себе УжНУ.

Урочисте відкриття розпочала декан Наталія Габчак: «Під Новий рік завжди чекаємо дива, подарунків. Саме в якості останніх нині маємо цей сучасний комп'ютерний клас. Завдячую керівництву університету, партнерам із Datagroup, усім колегам підрозділу, хто долучився до нелегкої справи».

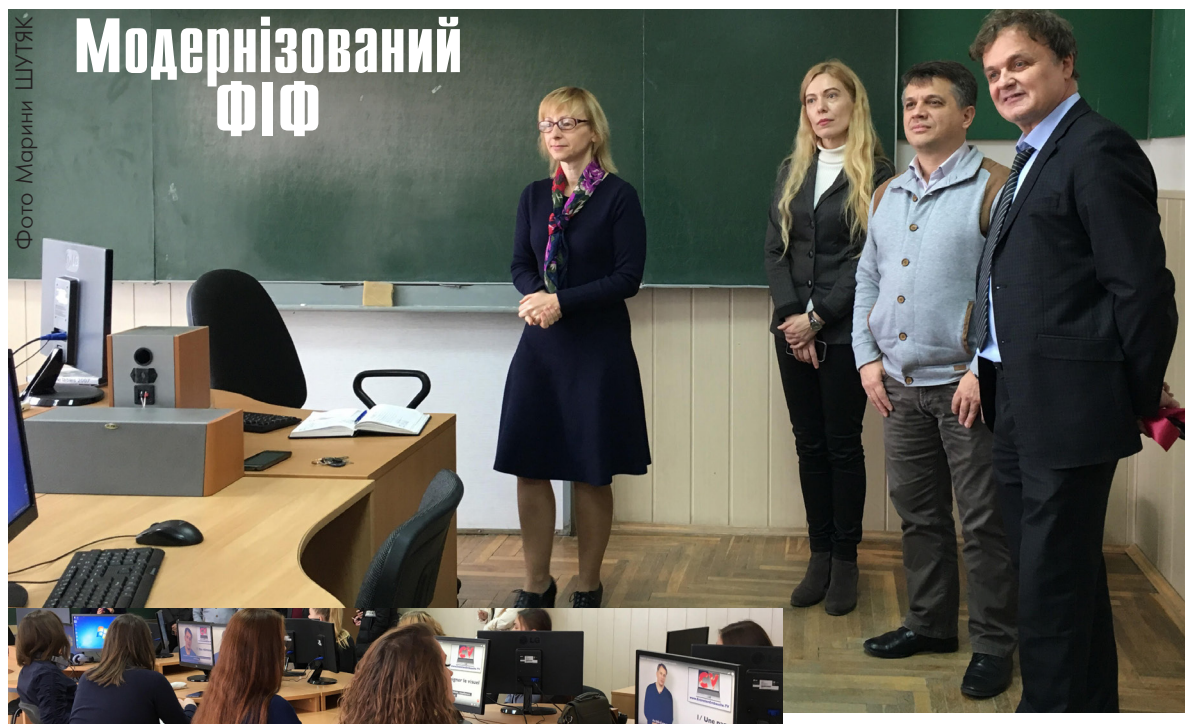
Відтак урочисто стрічку перерізали ректор В.Смоланка, проректор та куратор ФТтМК І.Король, директор львівського відділення компанії Datagroup Я.Дяків та Н.Габчак. Увійшовши до модернізованого приміщення, Володимир Іванович зазначив: «Наталія Францівна взяла найгіршу аудиторію й зробила з неї найкращу. Оновлений клас свідчить про те, що факультет іде в ногу з часом. Зроблено чимало, тому й видно результати. Маючи нагоду, вітаю з наближенням свят!» Ігор Іванович додав: «Рік завершуємо «хепі-ендом», відкриваючи сучасну аудиторію, тож у 2018-ий переходимо вдало; це фундамент, який допоможе підрозділу рухатися до нових вершин». Ярослав Дяків побажав, аби подарована техніка полегшувала навчальний процес, на що заступник декана Руслана Жовтані, котра доклала чимало зусиль у пошуках спонсора, зауважила: у підрозділі вивчають іноземні мови, тож техніка особливо потрібна.

Насамкінець гості переглядали на моніторах нових комп'ютерів проморолики, які студенти змонтували про свій факультет.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

Модернізований ФІФ

Фото Марини ШУТЯК



На факультеті іноземної філології урочисто відкрили два оснащені та модернізовані кабінети.

Захід відбувся за участю декана Михайла Рошка, проректорів Ігоря Короля та Мирослави Лендьел.

Очільник ФІФ наголосив, що в підрозділі створено перший кабінет, який дозволяє вивчати англійську, німецьку, французьку, румунську мови онлайн на високому рівні. Приміщення розраховане на 15 місць. Ігор Іванович запропонував доповнити ще 2 аудиторії інтерактивною дошкою — це полегшить навчальний процес. Також І.Король повідомив: останнім часом закуплено понад сто комп'ютерів для різних факультетів, зроблено євроремонт у чотирьох аудиторіях... Таку практику продовжуватимуть. Для цього керівництво вишу приймає заявки від підрозділів на нові ремонти й техніку. Отож є підстави сподіватися, що й на інших факультетах невдовзі зможуть порадіти змінам.

Іоанна ГОЛЯНИЧ,
студентка відділення журналістики.

НА ВЧЕНІЙ РАДІ

Звітували, обговорювали, вітали...

Останнє цьогорічне засідання вченої ради УжНУ почали урочисто.

Ректор Володимир Смоланка вручив грамоти Ужгородської міськради декану та викладачам факультету інформаційних технологій: Ігореві Повхану, Юрію Білаку та Мирославі Дробнич.

Відтак очільник математичного підрозділу Михайло Повідайчик звітував про діяльність свого факультету: «Із 1966-го року випустили близько семи тисяч фахівців, котрі працюють учителями, викладачами, у комп'ютерних фірмах, фінансових установах. Нині на математичному — близько 380 студентів. Кращі можуть навчатися за кордоном за програмами обміну».

Одне з основних питань присвятили розгляду головних положень Правил прийому до УжНУ в 2018 році. Відповідальний секретар приймальної комісії Петро Горват наголосив: слід розсудливо підійти до формування небюджетних пропозицій (на які не надають місця для навчання за держзамовленням, а виш може самостійно визначати третій предмет ЗНО, обов'язковий для вступу). Небюджетні пропозиції факультетам необхідно подати до 5 січня 2018 р.

Також П.Горват інформував про особливості вступної кампанії до магістратури. Винятково за результатами ЗНО випробовуватимуть себе представники спеціальностей «Право» та «Міжнародне право». Охочі опанувати спеціальності «Гуманітарні науки» (крім «Філології»), «Соціальні та поведінкові науки», «Журналістика», «Сфера обслуговування», «Міжнародні відносини» (крім «Міжнародного права») матимуть ЗНО з іноземної мови та фахові іспити. Щоб стати магістрантом за спеціальностями, крім вищезазначених, необхідно скласти просто фахові іспити.

Вступ до бакалаврату на основі рівня молодшого спеціаліста здійснюватиметься на основі фахового випробування.

Також під час засідання проголосували за присвоєння вченого звання доцента кафедри соціальної медицини та гігієни Дані Данко, визнали диплом доктора філософії Ціско Лукаша, громадянина Словацької Республіки. Секретар видавничої ради Андріана Бродич повідомила результати конкурсу «Кращий підручник або навчальний посібник за 2016 рік» (переможці — усі 9 праць, які взяли участь). Крім того, на раді представили звіт про роботу аспірантури, уточнили теми дисертаційних досліджень, рекомендували видання до друку.

Як повідомив перший проректор Олександр Сливка, чергове засідання вченої ради відбудеться 25 січня одночасно зі зборами Конференції трудового колективу УжНУ.

Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

ЗНАЙ НАШИХ

Петро БОБОНИЧ увійшов до топ-9 винахідників України!

Людина, якою пишаємося... Працював в УжНУ, нині — на пенсії, автор понад 150 наукових статей і 100 патентів України. Цьогоріч Петро БОБОНИЧ увійшов до топ-9 науковців України за винахід глюкометра, який полегшує життя хворим на діабет.

Петро Петрович працював на кафедрі твердотільної електроніки фізичного факультету. Два роки викладав на медфаку курс «Медична та біологічна електроніка». Життя науковця завжди було пов'язане з винаходами. Під час роботи в УжНУ активно працював над розробками в галузі медичного та електронного приладобудування. Перший винахід датується 1976 роком. У 1978-му дослідник був нагороджений медаллю «Винахідник СРСР».

П.Бобонич також здобув третє місце у всеукраїнському конкурсі «Винахід-2006» за неінвазійний глюкометр, яким зацікавились у Сінгапурі, Китаї, Ізраїлі, США, Канаді, Росії та інших країнах. Різновидами пристрою також є каблучка й приставка для смартфона, призначена для вимірювання рівня глюкози в крові у хворих на діабет. Винаходи науковця відзначили й дипломами у всеукраїнських конкурсах «Винахід-2008» та «Винахід-2011» за аналогічною тематикою.

Петро Петрович є й автором оптичного томографа для виявлення пухлин. Цей винахід унікальний, бо не потребує застосування шкідливих для людей рентгенівських променів. А щодо глюкометра, то це — пристрій, який вимірює рівень цукру в крові без проколювання шкіри. Створений у вигляді наручного годинника: його можна запрограмувати на введення інсуліну. Від решти глюкометрів, що є у світі, відрізняється найменшою похибкою — 15 %.

УжНУ пишається своїми видатними працівниками, а ми бажаємо П.Бобоничу реалізації нових ідей!

Зоряна ГАЄВСЬКА, Ольга БОГОСЛАВСЬКА,
студентки філологічного факультету.

ВІДКРИТЕ ЗАНЯТТЯ

Медійники-першокурсники захищалися...

Уже традиційно в рамках курсу «Основи журналістики» студенти виконують ряд завдань упродовж першого семестру. У такий спосіб практикуються.

«Дисципліна «Основи журналістики» покликана ознайомити першокурсників із різними видами робіт, дати уявлення про майбутній фах. Можна формально до цього підійти, та вже декілька років поспіль обов'язковим є виконання певних творчих завдань. Студенти повинні виявити ораторські здібності у вправі «Слово», створити власну газету й зарекомендувати себе в команді, виготовивши радіопакет», — розповів завідувач кафедри журналістики Юрій Бідзіля.

І ось відбулося публічне представлення творчих робіт, які оцінювало журі в складі Михайла Носи, голови редакційної ради газети «Неділя», Олексія Уманського, радіоведучого «Тиси ФМ», засновника закарпатського інтернет-радіо «Єден», Тетяни Вашаргелі, директора дирекції програм на телеканалі «Тиса», Ростислави Джумурат, шеф-редактора проекту «Ранок на «Тисі», Евеліни Гурницької, журналістки, SMM-менеджера, доцентів кафедри журналістики Лесі Поліхи та Володимира Тарасюка, заступника голови обласної організації Національної спілки журналістів України, головного редактора університетської газети «Погляд».

У роботах над газетами студенти звернули увагу на аудиторію видань. Зокрема, були часописи для чоловіків, жінок, молоді. «Важливо, що всі видання — абсолютно різні. Ви подумали про те, для яких читачів створюєте. Водночас не вистачало інформаційних газет і, як на мене, забагато англійських назв. Та дизайн приємно вразив», — зазначила випускниця відділення журналістики Е.Гурницька.

Після обговорення журі оголосило результати: 1 місце — «Кар'єрист» (Каріни Негрі); 2 — «Сезам» (Ірини Неменущої); 3 — Time to travel Анни-Ніколетти Цап (її нагородили від «Погляду»), котра разом із Тетяною Проданець та старостою курсу Вікторією Кенідрою найкраще представили себе у вправі «Слово». Також Вікторія здобула приз глядацьких симпатій за видання «Сучасність». Із радіопакетів журі найбільше сподобалися «Ендорфін ФМ», City FM і Like Musik FM. Старші колеги також дали журналістам-початківцям чимало корисних порад, а М.Носа ще й нагородив першокурсників, окремо відзначив кращих за рецензії / відгуки на виставу до 15-річчя газети «Неділя» та подарував кафедрі фахову літературу.

Першокурсниця Тетяна Лесюк поділилася враженнями: «Сподобалося, що в журі були як викладачі, так і журналісти-практики, які не знали нас зовсім. Ми самі писали сценарій, хоч за допомогу вдячні й викладачу Наталії Толочко. На заході панувала тепла атмосфера, до нас лояльно ставилися, справедливо оцінили й заохотили до наступних творчих проектів».

Яна СОЗАНСЬКА,
студентка відділення журналістики.

У ПІДРОЗДІЛАХ

УжНУ — з офіцерами

З нагоди Дня Збройних сил України кафедра військової підготовки УжНУ в конференц-залі «зеленого» корпусу влаштувала урочисте зібрання, на якому вручили погони молодших лейтенантів кращим випускникам 2017 року.


Фото: «Інстаграм»

Загалом від часу свого відродження в 2015 р. кафедра підготувала понад сотню фахівців, а нині навчаються близько 250 юнаків і дівчат. Найуспішніші взводи та окремі студенти отримали грамоти. А викладача, полковника Володимира Коршунова нагородили відзнакою Президента України «За участь в антитерористичній операції».

Слово мав і завідувач кафедри, полковник Василь Олійник, котрий наголосив: силовий підрозділ УжНУ робить внесок у відродження української армії, виховує свідомих громадян. Відтак заступник завкафедри, підполковник Ігор Єськін виголосив наказ міністра оборони України про присвоєння звань молодших лейтенантів запасу.

Заступник військового комісара Закарпатського ОВК, полковник Петро Марко закликав офіцерів продовжувати кар'єру й наголосив: випуск вихованців для військової кафедри УжНУ — історична подія.

Упродовж заходу святкову атмосферу дарували виступи студентів коледжу університету.

Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

ОГОЛОШЕННЯ

Профком інформує

Щиро запрошуємо всіх спілчан УжНУ з дітьми та внуками до Закарпатського академічного обласного українського музично-драматичного театру імені братів Юрія-Августина та Євгена Шерегіїв 2 — 5, 8 — 10 січня 2018 р. об 11.00 та 14.00, 6 січня 2018 р. об 11.00 на дитячі святкові вистави! Веселого Різдва та щасливого Нового року!

Профком викладачів і співробітників УжНУ.

ВІЗИТ

Погляд науковців УжНУ та МЗС



УжНУ як найпотужніший вищий навчальний заклад Закарпаття активно долучився до обговорення мовного питання нового закону «Про освіту».

У виші організували спеціалізовану робочу групу, до якої ввійшли фахівці філологічного факультету та українсько-угорського навчально-наукового інституту. Спільними зусиллями експерти працювали над рекомендаціями щодо імплементації статті 7 закону про освіту.

У попередньому номері «Погляд» писав, як педагоги області та Міністр освіти і науки України Лілія Гриневич зустрілися в УжНУ. А невдовзі до нашого вишу завітав міністр закордонних справ України Павло Клімкін разом із заступником Василем Боднаром і т. в. о. директора департаменту стратегічних комунікацій МЗС Владиславом Каневським, які перебували в області з робочим візитом.

Керівництво УжНУ було у складі проректорів Олександра Рогача й Мирослави Лендьел.

У вітальній промові П.Клімкін зауважив, що хоче в неформальній обстановці поспілкуватися з науковцями Закарпаття, адже вони оцінюють ситуацію з угорською громадою і як краяни. Також міністр запропонував обговорити закони про громадянство і транскордонну співпрацю.

Відтак О.Рогач висловив думку про можливість деталізації закону «Про освіту» за допомогою схвалення акту «Про середню освіту», де з урахуванням думок науковців і практиків варто прописати прийнятний для національних меншин алгоритм. А декан юридичного факультету Ярослав Лазур зазначив: глибше дослідити, чи стаття 7 закону «Про освіту» порушить право національних меншин на ідентифікацію, можна тільки реалізацією зазначеної норми.

Своєю чергою, директор українсько-угорського навчально-наукового інституту О.Шпеник наголосив на необхідності зміни ставлення до того, що нацменшини не хочуть знати української мови. Як зазначив Олександр Оттович, Ужгородська угорськомовна гімназія — десята за результатами ЗНО з української мови серед 20 шкіл обласного центру, а за підсумками дослідження наприкінці вересня, 70 % угорськомовних учителів Закарпаття зізналися: після прийняття нового Закону «Про освіту» готові викладати в Угорщині, а близько половини батьків — віддати дітей до шкіл сусідньої держави. Натомість О.Рогач звернув увагу на недостатній рівень володіння українською в угорськомовних селах.

Під час заходу П.Клімкін наголосив: нововведення передбачає поступове запровадження вивчення деяких предметів, зокрема української історії, права, державною мовою. А ще додав: «Кожен має почуватися вільно, та чи можливо це, якщо через незнання державної мови дехто не здатен, до прикладу, заповнити податкову декларацію, вступити до університету, стати політиком…»

Декан філологічного факультету Галина Шумицька підтримала таке твердження й додала, що держава повинна стимулювати до вивчення української, забезпечуючи належне фінансування.

Бесіду вели не тільки про мовний аспект законодавства. Так, декан факультету міжнародних відносин Микола Палінчак звернув увагу на взаємини України з Польщею та Угорщиною. Своєю чергою, завідувач кафедри міжнародних економічних відносин Володимир Приходько рекомендував надати курування Закарпатською областю Міністерству закордонних справ.

Також порушили тему політичного русинства. Щоб дослідити таку проблематику, П.Клімкін попросив примірник праці професора УжНУ Любомира Белея «Русинський» сепаратизм: націєтворення in vitro».

Насамкінець О.Рогач запевнив, що Ужгородський національний університет готовий продовжити співпрацю з МОН та МЗС, а проректор М.Лендьел запропонувала залучати фахівців різних факультетів альма-матер до обговорення законопроектів.

***

Тим часом відбулося засідання Венеційської комісії, яка регулює відповідність законів європейським стандартам. Експерти визнали статтю 7 рамковою, тож її деталізують, зокрема в Законі «Про загальну середню освіту». МОН продовжить співпрацю з представниками нацменшин, аби врахувати їхні потреби при забезпеченні опанування як державної, так і рідної мов. Теперішній Закон «Про освіту» передбачає повноцінну реалізацію мовної статті в 2020 р. Фахівці ж порадили продовжити строк імплементації. У МОН пообіцяли дотримуватися всіх рекомендацій Венеційської комісії.

Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

СЕМІНАР

1867-ий із погляду істориків

У кожному періоді минувшини є переломні моменти, коли б, здавалось, усе зводиться до логічного завершення, але в деякий момент змінюється докорінно...

Відповідною подією для угорського та багатьох народів балканського півострова, а також нашого, українського, стала дуалістична угода Австрії та Угорщини, що ввійшла в історію як визначна: допомогла продовжити існування імперії до Першої світової війни. І науковий семінар «Австро-угорський компроміс 1867 року як рубіжна подія в історії монархії Габсбургів» організували Центр досліджень угорської історії та українсько-угорських відносин і Студентське наукове товариство «Кліо».

Модерувала захід Діана Штерр. Загалом учасники оприлюднили п'ять доповідей. Першою виступила студентка 4 курсу Клаудія Ферков, звернувши увагу на передумови згаданої угоди 1867 року. Аспірантка Рената Паладі охарактеризувала специфіку політичної культури епохи дуалізму. Другокурсниця Галина Рейтій дослідила історичну роль Адольфа Добрянського в історії монархії Габсбургів та особливості активізації суспільно-політичного життя Закарпаття в другій половині XIX століття. Порівняльний аналіз австро-угорського компромісу 1867 року та угоди про унію між Швецією й Норвегією здійснив голова СНТ, магістрант Михайло Рекрутяк.

На завершення професор Іван Мандрик, завідувач кафедри Нової і Новітньої історії та історіографії, виступив із доповіддю: «Державно-правове становище Угорщини в системі дуалізму». У форматі дискусії учасники заходу обговорили історичну роль подій 1867 року, їх важливість у будівництві єдиного європейського простору.

Оксана ГРІГА,
студентка факультету історії та міжнародних відносин.

ІЗ НОВИМ РОКОМ!



Якщо ви хочете, щоб усе налагодилося, покладіть у новорічну ніч під подушку шоколад. Коли прокинетеся, усе буде... у шоколаді! «Солодкого» вам нового року!

Одним абзацом

• **БЛАГОДІЙНІСТЬ** • До неї долучилися представники географічного факультету. Із нагоди Дня святого Миколая студенти разом зі старшим викладачем Борисом Жулканичем відвідали діток із малозабезпечених сімей та сиріт у Сваляві й у такий спосіб створили для них справжній передноворічний настрій.

Тетяна ЮСКА,
студентка відділення журналістики.

• **ВИСТАВА** • Студенти-медійники та рекламники відділення журналістики на запрошення голови редакційної ради газети «Неділя» Михайла Носи з нагоди 15-річчя часопису побували в ужгородському театрі «Бавка» на захопливій моновиставі «Лайкнутий» про одну з проблем сучасності. Ідеєю спектаклю було показати нашу залежність від постів та «лайків» в Інтернеті (у соціальній мережі Facebook).

Тетяна ПРОДАНЕЦЬ,
студентка відділення журналістики.

• **ЕКСКУРСІЯ** • У Закарпатському музеї народної архітектури і побуту відбулася вечірня екскурсія за участю працівників музею Василя Коцана (директора) і Тетяни Сологуб-Коцан, а також ужгородців, зокрема й дівчат, одягнених у національне вбрання, до свята Андрія. Українки гадали на хлопців, розповідали про старовинні обряди. На завершення пані Тетяна запросила всіх на вареники й чай. До заходу долучилися й студенти УжНУ.

Анна ПЕСЮК,
студентка відділення журналістики.

ФОТОФАКТ



Фото Мирослави ГАРАЗДІЙ

На філологічному факультеті цьогоріч унікальна ялинка — із книжок

ПРАКТИКУМ

Студенти в ролі суддів



На юридичному факультеті УжНУ відбулася імітація судового засідання.

Студенти факультету історії та міжнародних відносин, а саме представники відокремленого підрозділу ГО «Молода дипломатія», провели показ аналога-моделі з Європейського Союзу з прав людини. Було розглянуто три справи, а саме: «Свобода слова», «Святомихайлівська парафія» та «Яценко Олеся Михайлівна проти Російської федерації». Відповідно запросили свідків та позивачів.

Розпочала засідання Олеся Худзей, заступник декана ФІтМВ, доцент. Були й інші: Йосип Борто, перший заступник голови Закарпатської обласної ради, Олександр Білак, заступник міського голови Ужгорода, Іван Вовканич, декан, який також розповів присутнім про вступ до Ради Європи, норми та права людини. Усі мали слово для подяки студентам, котрі організували такий захід і погодилися взяти на себе відповідальність.

Згодом судді оголосили рішення щодо кожної зі справ. Георгій Динис, завідувач кафедри міжнародного права, професор, який оцінив дії учасників, дав рекомендації щодо плану проходження судового засідання. До слова запросили і Й.Борто, котрий, подякувавши ще раз за організацію заходу студентам, побажав їм успіху та продовження таких практичних занять, а також у майбутньому стати хорошими дипломатами. Насамкінець вручив практикантам сертифікати за участь у суді. Завершили засідання спільним фото.

Анна ПЕСЮК,
студентка відділення журналістики.

ВТРАТА

Відійшов у вічність Борис ГАЛАС

15 грудня 2017 року на 65 році життя після важкої хвороби відійшов у вічність Борис Кирилович ГАЛАС, доцент кафедри української мови.



Перестало битися серце світлої, благородної Людини, висококваліфікованого, глибокоерудованого педагога, науковця, який дав путівку в життя не одному поколінню вдячних студентів.

Завжди був патріотом України, якій служив і Словом, і Ділом… Учений — із когорти рідкісних людей, яких справедливо називають народними професорами. Кафедра української мови, філологічний факультет УжНУ втратили одного з найкращих викладачів...

Б.Галас мав прекрасних батьків — Кирила Йосиповича та Василину Василівну Галасів, які започаткували династію відомих у краї педагогів. Будучи учнем проф. Й.Дзендзелівського, Борис Кирилович опрацьовував рукописні словники як важливе джерело для української історичної діалектної лексикології, ґрунтовно вивчив лексико-семантичну систему української мови першої половини XIX століття. Цій темі присвятив кандидатську дисертацію, яку успішно захистив у лютому 1979 року.

Б.Галас був знавцем багатьох маловідомих праць і постатей, без чиїх імен українська мова і українське словникарство чимало б утратили, про що свідчать численні глибокі публікації, наукові статті, зокрема в енциклопедії «Українська мова». Вагомим здобутком сучасної української лексикографії стала наукова монографія Б.Галаса «Ф.С.Шимкевич як лексикограф і українське словникарство (кінець XVIII — початок XX ст.)», яка вийшла в Ужгороді в 1995 році.

Борис Кирилович був учасником та ініціатором багатьох міжнародних і всеукраїнських конференцій, постійно виступав на зібраннях професорсько-викладацького складу УжНУ з цікавими доповідями, писав змістовні рецензії на публікації мовознавців із лексикології та лексикографії. У співавторстві видав діалектний словник — «Матеріали до словника гуцульських говірок (Косівська Поляна і Росішка Рахівського району Закарпатської області)» (2005. — 266 с.), який слугує надійним джерелом інформації для сучасних досліджень із діалектології.

На превеликий жаль, не завершив докторську дисертацію «Українська рукописна лексикографія у зв'язку з процесами формування і розвитку нової української літературної мови (кінець XVIII — поч. XX ст.)», яку успішно обговорили на кафедрі та рекомендували до захисту. Проте не судилося...

Б.Галас мав численних учнів та послідовників, двоє з яких захистили кандидатські.

У 2009 році за освітню й культурницьку діяльність Борис Кирилович нагороджений орденом «20 років НРУ», мав чимало подяк від університетського, міського й обласного керівництва. Проте основний дар любові отримав від студентства, своїх учнів, для яких робив незмірно багато.

Ректорат Ужгородського національного університету, деканат філологічного факультету, колеги з кафедри української мови, вихованці висловлюють щире співчуття рідним і близьким Бориса Кириловича, низько схиляючи голову перед його постаттю…

КОНКУРС



kvn.uzhgorod.ua

Краща студентка області – з УжНУ

Щороку на Закарпатті обирають кращого студента. Цього разу змагалися вісім учасників із вищих навчальних закладів області.

Команду журі склали голова студради краю Іван Сабадош, художній керівник ССТ «Бліц» Олена Камінська, директор КП «Ужфест» Денис Лагодін, голова ГО «Європейська школа» Борис Чернявський, директор департаменту економічного розвитку та торгівлі Закарпатської ОДА Денис Ман, а також начальник управління молоді та спорту облдержадміністрації Віталій Ерфан. Ведучими були Максим Мощак та переможниця одразу двох конкурсів — «Кращий студент Закарпаття-2015» і «Кращий студент України-2016» — Владислава Мазур.

Спочатку відбулося загальне представлення учасників, після чого кожен із них в індивідуальному порядку показував свою програму. Авторські вірші, пісні, хореографічні номери, акторські здібності конкурсантів — усі ці таланти неабияк вразили журі та глядачів. Урешті, за вердиктом суддів, перемогу здобула першокурсниця природничо-гуманітарного коледжу УжНУ Анастасія Ковалів. Дівчині всього 15 років, але те, як, зокрема, по-дорослому вона передала розповіді прадіда про Голодомор у художньому творі, не змогло залишити байдужим нікого.

Переможницю чекає наступний етап змагань — «Кращий студент України». А ми вітаємо тріумфаторку й, звісно ж, бажаємо досягнення нових висот!

Оксана КИЧЕРА,
студентка відділення журналістики.

НАУКОВІ ЗАХОДИ

На етнографічних читаннях...

У Закарпатському обласному музеї народної архітектури і побуту відбулися етнографічні читання, присвячені темі «Збереження і популяризації культурної спадщини». До організації заходу долучилися й факультет історії та міжнародних відносин УжНУ, студентське наукове товариство «Кліо».

Вітальне слово виголосили Василь Коцан, директор скансену, доцент кафедри історії України, та Надія Керецман, заступник декана ФІтМВ. Вона так підсумувала виступ: «Хотілося б насамперед подякувати всім, особливо працівникам музею, які завжди допомагають нашим студентам».

Відтак захід продовжив Василь Коцан: розповів про співпрацю студентів-істориків та Закарпатського музею народної архітектури і побуту впродовж останніх років, акцентуючи увагу на активній участі в організації заходів, що відбуваються в скансені, а також на важливості залучення молоді до відповідних проектів.

Загалом під час власне етнографічних читань представили понад 30 праць. Діяли дві секції. Доповіді в першій присвятили науковим проблемам у сфері календарної обрядовості, демонології, світоглядних уявлень та музейній справі; тематикою другої стала матеріальна культура.

У рамках першої секції виступив В.Коцан, презентувавши дослідження народного весілля мешканців Великого Бичкова та околиць, котре базувалося на зібраних польових матеріалах. Розвідка магістрантки Тетяни Сологуб-Коцан стосувалося різдвяних звичаїв та обрядів на Великоберезнянщині. Другокурсниці Наталія Куштан та Галина Рейтій, члени СНТ «Кліо», проаналізували зародження й розвиток музейної справи — відповідно в Колочаві та Сент-Міклоші. Темою доповіді студентки 4 курсу Клаудії Ферков стало дослідження нагробних символів протестантського цвинтаря села Великі Геївці. Оксана Кичак, доцент кафедри історії Стародавнього світу та Середніх віків, презентувала дослідження про культурно-побутові трансформації в середовищі українців Закарпаття на початку XXI століття як наслідок значної трудової міграції.

У другій секції виступили Павло Леньо, доцент кафедри історії України. Предметом його вивчення став «Ясінський літопис», віднайдений під час етнографічної практики цього року. Доповідач звернув увагу на особливості створення та важливість названого документа для оцінки радянського періоду в історії відповідного селища. Магістрант Михайло Рекрутяк, голова СНТ «Кліо», проаналізував на основі архівних матеріалів чисельність гужового транспорту ясінянців у 1922 році та порівняв загальні характеристики транспортних засобів за наявними у фондовій колекції названого музею експонатами з Рахівщини. Другокурсниця, заступниця голови СНТ Ангеліна Дебель охарактеризувала особливості історії лісозаготівель у верхів'ї річки Теребля наприкінці XIX — у XX ст. А про матеріальну культуру села Крайня Мартинка на Іршавщині доповідав Василь Лутак, студент 4 курсу.

Завершився захід підбиттям підсумків та цікавою екскурсією територією музею. Матеріали етнографічних читань будуть оприлюднені в п'ятому випуску збірника скансену «Старе село».

Сюзанна ПЕТРІШКО,
студентка відділення журналістики.

ІЗ НОВИМ РОКОМ!



peterlengyel.wordpress.com

Хай ваш погляд у 2018-му завжди вас захищає…

ДОЗВІЛЛЯ

Красуні! І не тільки!

Початок — у минулому номері. Закінчення на стор. 7.

Наші кореспонденти побували на чергових першокурсницьких факультетських святах, які знову подарували чимало приємних вражень...

«ЗАЕКОНОМІСТИЛИ!»

День економіста й конкурс «Міс економічного факультету-2017» представники відповідного підрозділу організували на високому рівні в Закарпатському академічному обласному музично-драматичному театрі імені братів Юрія-Августина та Євгена Шерегіїв.

Глядачі мали змогу побачити і виступ красунь у дизайнерському вбранні, і танцювальні, і співочі номери, і КВН, і звичайно ж, традиційну офіційну частину. Її розпочав напутнім словом декан економічного факультету Віталій Сержанов. Привітавши колег із професійним святом, він ще й вирішив зробити в підрозділі маленьке свято, оголосивши наступний навчальний день Днем здоров'я, після чого нагородив грамотами УжНУ найактивніших викладачів і студентів.

Продовжили виступ директор департаменту економічного розвитку і торгівлі Закарпатської ОДА Денис Ман, заступник Ужгородського міського голови, викладач юрфаку УжНУ Василь Гомонай та представники редакції газети «Все про бухгалтерський облік», підготувавши також приємні подарунки студентам.

Повернемося до танцювальних номерів. Безперечно, вони були неповторні. Зокрема, глядачі змогли насолодитися виступом студента економічного факультету Аркадія Гугловського та його партнерки Анастасії Лендьел, номером переможниці «Студосені-2017» Дарини Осики, «Танцювальної корпорації друзів» та студії сучасного танцю «Бліц».

Вокальні номери виконували студентка економічного факультету Вікторія Пінзель, магістрантка Маріанна Сухова. Із сольною грою на гітарі з'явилися гості вечора — Олександр Гомонай та Олександр Мастиляк.

Неймовірну атмосферу також створювали ведучі заходу Олександр Свергун та Віталій Тороні, додавши від себе трішки гумору до програми шоу.

Крім ведучих, запам'ятався ще й виступ команди КВН з економічного факультету «Ва-банк», цього разу в дещо оновленому складі, разом із викладачем Романом Завадяком, котрий, безперечно, став зіркою номера гумористів.

Усього дівчата мали чотири виходи, і кожен — у неймовірному вбранні від закарпатських дизайнерів. Вісім конкурсанток і одна красивіша за іншу… Не сумніваємося, вибір у суддів був важким. Але як неодноразово повторювали дівчата: «Нехай переможе найкраща». Отже, звання II віце-міс дісталося Олесі Маркуш, а титул I віце-міс — Ніколетті Гіцій, яка також здобула найбільшу кількість глядацьких симпатій. І ось, нарешті, настала найочікуваніша мить. Титул «Міс економічного-2017» здобула Ангеліна Мікша, котра до того ж завоювала звання «Міс інтернет-симпатії»!

На цьому насичена шоу-програма завершилась, та економісти продовжили святкування в місцевому клубі. Вітаємо головну красуню з перемогою та загалом конкурсанток і представників факультету з традиційним святом, дякуємо за такі незабутні враження.

Тетяна БОЦЬ,
студентка відділення журналістики.

А В ТУРИСТІВ ГОЛОВНІ МІСТЕР І МІС ЗА ПЕРЕМОГУ ОТРИМАЛИ… ТУР ДО ІТАЛІЇ!



У залі ректорату УжНУ відбулося запальне святкування Дня першокурсника студентів факультету туризму та міжнародних комунікацій. Родзинкою стало обрання не лише найвродливішої дівчини, а й головного красеня серед представників мужньої половини людства.

Урочисто розпочав захід та привітав зі святом проректор із науково-педагогічної роботи, куратор факультету, доктор фізико-математичних наук Ігор Король: «Сьогодні хочу побажати вам гарного вечора. Сподіваюся, що журі буде об'єктивним. Переможуть дійсно гідні учасники. Цьогорічні призи вразять унікальністю». До привітань приєдналась і перша леді свого факультету, декан Наталія Габчак.

Далі перед глядачами постало 8 пар. Відомо: туризм дарує безліч емоцій і незабутніх вражень — саме тому перший конкурсний вихід називався «Країни світу». Глядачі змогли сповна відчути атмосферу тієї чи іншої країни, оскільки учасники були у вбранні, притаманному тій державі, до якої вони найбільше хочуть поїхати: Куби, Індії, Греції, Франції, Об'єднаних Арабських Еміратів, США, Південної Африки та Китаю. Інтелектуальний конкурс, який оцінювали окремо, теж пов'язали з тематикою названих країн. Не забули й про рідну: був колоритний вихід в українському національному одязі.

Другу появу на сцені зробили в дусі Гавай — одного з райських куточків на Землі. Притому транслювали професійні фото, що дозволило публіці краще ознайомитися з конкурсантами.

Заряджали глядачів позитивом та надзвичайними враженнями команди КВН, зокрема спеціально запрошена з економічного факультету «Ва-банк», а ще «Одуванчик» та новачки сфери жартів «Принцеси в кедах». Окрема подяка вже професіоналам своєї справи, особливо ведучим, котрі також є учасниками колективу з Клубу веселих і найкмітливіших «Радужный енот». Концертна програма відзначилася співочим виступом учасниці «Кращого студента Закарпаття-2017», першокурсниці Олени Твардовської з піснею гурту «Антитіла» під назвою «Бери своє і йди», а Яна Марич порадувала зал незвичайним танцем у стилі хіп-хопу. Дівоча команда черлідерів УжНУ теж потішила номером.

Не обійшлося й без сюрпризів. Зокрема, від організаторів заходу, котрі виступили з неймовірним дефіле. Свою модельну ходу демонстрували й ведучі вечора.

Третій вихід присвятили любові до рідної країни. Конкурсанти постали перед глядачами в народному вбранні та виступили з танцювальною постановкою під музичну композицію Тіни Кароль «Україна — це ти». Відразу після танцю учасники відповідали на доволі складні запитання інтелектуального конкурсу. Несподіванкою Микулянець, голови студпрофкому вишу Ростислава Головчанського та фотографа Наталії Боднар. Усі вони впродовж того вечора оцінювали красу й інтелект учасниць.

Перший вихід претенденток на титул — у класичних костюмах — показав граційність дівчат, адже кожна з них, дотримуючись образу, гармонійно представила себе.

Друге дефіле (танцювальне) вразило пластичністю красунь під час виконання ними хіп-хопу.

Третій вихід — перевтілення, до якого учасниці поставилися надзвичайно творчо. Головним завданням було вжитися в роль героя кінофільму чи казки. Глядачі мали змогу побачити Машу (мультфільм «Маша і Ведмідь»), жінку-кішку, Білосніжку, ковбойку, Жасмин (мультфільм «Аладдін»), фею Дінь-Дінь, Дайнерис (фільм «Ігри престолів») і навіть білявку в законі. Цей конкурс особливо не залишив байдужими ні журі, ні гостей свята.

Ставши героїнями відомих кінострічок, дівчата також відповідали на запитання, які іноді були й провокативними. Але красуні впорались із завданням, давши зрозуміти: на ФЗтФВ вчаться інтелектуали.

На сцені також з'являлися команда КВН економічного факультету «Ва-банк», танцювальна студія «Перлинка» та засновниця театру вогню Flamberg Беата Чабіна, які додали в атмосферу конкурсу заспокійливих ноток, бо ж хвилювання за учасниць було чималим.

Останній вихід — у вечірніх сукнях — підкреслив жіночну красу й посилив для журі труднощі у виборі фаворитки. Але в кожному конкурсі повинен бути переможець. І цьогоріч титул «Міс ФЗтФВ» здобула Ніколь Калинян! Звання першої віце-міс дісталося Вікторії Шімон, а другої віце-міс — Богдані Дуді. Вітаємо дівчат!

Марія ШЕЛЕЛЬО,
студентка відділення журналістики.





Фото: Медіацентр УжНУ

вечора став виступ особливих гостей — рок-гурту Pix Ii King's, який показав справжній клас та довів, що є професіоналом своєї справи.

Завершенням конкурсу був вихід пар у вечірньому вбранні. І ось настала найдовгоочікуваніша мить — оголошення переможців. Титули «Міс...» і «Містер факультету туризму та міжнародних комунікацій» здобули Дарина Богдан та Іван Мисар, на котрих чекав фантастичний подарунок — тур до Італії! Що ж, бажаємо найвродливішим гарного відпочинку, а з іншими не прощаємося. До нових зустрічей!

Євгенія МАМОНОВА,
Яна СОЗАНСЬКА,
студентки відділення журналістики.

А ЯК ЖЕ БЕЗ НАЙСПОРТИВНІШИХ?

Факультет здоров'я та фізичного виховання УжНУ також обрав свою міс. Урочистості в ПАДІЮНі розпочав декан Іван Миронюк, котрий привітав усіх і зауважив, що цього року першокурсників надзвичайно багато. Дійсно, прийняти присягу вийшла на сцену ціла юрба «першачків».

Свято продовжили представленням високоповажного журі: очільника ФЗтФВ, завкафедри шкірних та венеричних хвороб медичного факультету Юрія Андрашка, І віце-президента обласної федерації боксу Михайла Данила, голови Студентської ради УжНУ Вікторії

...ПЛЮС НА 7 ДНІВ ДО ЄГИПТУ!

Стоматологічний факультет теж масштабно відзначив День першокурсника й обрав міс-2017.

Світлові ефекти, великий екран, фейєрверк, вишукана фотозона з підсвіткою — в облмуздрамтеатрі стоматфак улаштував грандіозну подію.

Не менш видовищними виявилися й дефіле, об'єднані тематикою чотирьох стихій природи: землі, вогню, води, повітря.

Ведучими традиційно стали старшокурсники Тарас Гринчак і Сергій Пайонк, які тішили публіку жартами, а ще закликали новачків бути активними. Поради першокурсникам давав і декан Євген Костенко у вітальному виступі.

Під час заходу вручили грамоту завкафедри хірургічної стоматології, ЩЛХ та онкостоматології Павлові Брехлічуку — найкращому за результатами онлайн-голосування викладачеві стоматфаку.

Упродовж свята глядачів тішили вокальні номери студенток Мар'яни Боднар, Катерини Лінтур, гурту Johnny Rides, виступи танцювальної студії «Бліц». Зачаровувала й гра на саксофоні, засипала актуальними жартами команда КВН підрозділу.

І звісно ж, око милували 8 ефектних учасниць, які в підсумку здобули такі титули: «Міс інтелект» — Євгенія Мігалі, «Фото» і «Шарм» — Софія Калинська, «Оригінальність» — Ольга Богач, «Дружба» — Олександра Турі. II віце-міс зі званням ще й «Міс глядацьких симпатій» — Каріна Кость, I віце-міс стала Наталія Лопушанська. А найгарнішою дівчиною 2017 року визнали Анастасію Стойку. Їй, крім корони, вручили путівку на 7 днів до Єгипту, сертифікат на безкоштовне навчання в школі моделей і солодкий презент.

Ну а після заходу стоматологи «запалювали» на закритій вечірці в одному з клубів.

Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».



ІЗ НОВИМ РОКОМ!



Щоб рік Жовтого земляного Собаки був приязним!

ІЗ ПОЧУТОГО

Снігова королева

Стара казка під Новий рік і українські реалії

Вона обійшла свої володіння й нарешті зупинилася в серці Крижаного палацу— Тронній залі.

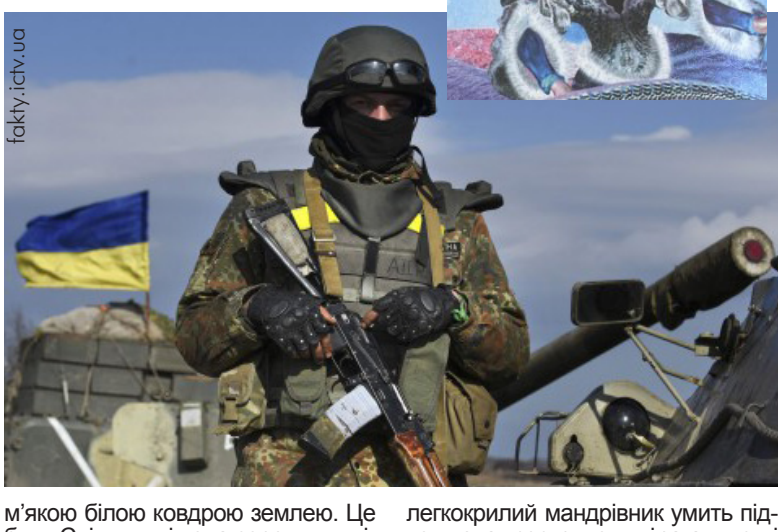
Холодним упевненим поглядом обвела гладкі блискучі поверхні стін та підлоги, байдуже зиркнула на високі вузькі вікна, скло яких за її наказом уночі розмальовували придворні майстри-художники, та химерні сліпучі візерунки котрих знову не вразили її уяву. Потім перевела погляд на кришталеві, напівпрозорі, як і її очі, статуї, що вишикувалися німими рядами й ніби віддавали честь могутній володарці замку.

Перед тим, як сісти на підвищення, вона неквапливо наблизилася до величезного срібного дзеркала й укотре за день поглянула на своє відображення у відполірованому склі: висипане коштовним камінням, довге білосніжне плаття ідеально облягало бездоганний стан, а корона з безцінними діамантами велично вінчала бліде гордовите обличчя. Кутики губ монархині ледь помітно здригнулися, і було незрозуміло, чи від задоволення собою, чи навпаки. Раптом відчула, як голова закрутилася, в очах потемніло, і вона впала на твердий холодний мармур. Звук падіння дістався найдальшого склепіння зали й дзвінким відлунням повернувся назад, але його вже ніхто не чув…

«Дивіться, дивіться, — новенька!» — було перше, що долинуло до неї, коли розплющувала очі. Весела зграйка маленьких дівчаток у коротеньких білих суконьках оточили її. Платтячка на них простенькі, але чудові, різні, як вона помітила, бо й сама зараз була у схожому вбранні, ще й така малесенька, як милі незнайомки.

«Летімо з нами, сестричко!» — і не чекаючи згоди, узяли її за руки та піднялися в танку над укритою





м'якою білою ковдрою землею. Це були Сніжинки, і вона серед них. вітер узяв їх під своє широке крило й дбайливо поніс над дрімотливими полями, лісами, ріками, озерами, селами, містами… Іноді турботливий Вітер садив маленьких красунь на м'які снігові перини, щоб відпочили. Бувало, що й рятував від смерті, коли котрась опинялася дуже близько над теплим димом із комина. Тоді легкокрилий мандрівник умить підхоплював сестричок, які загаялись, і відносив подалі від небезпеки.

А вона, найменшенька Сніжинка, із цікавістю роздивлялася все навколо. Яскраві теплі вікна сільських хатинок, міських будівель, різнокольорові ліхтарі вулиць та святкові вогники ялинок так і вабили до себе. А коли на одному з подвір'їв побачила велике багаття, що грало й сипало іскрами, то зачарована Сніжинка не втрималася, аби не спуститися зовсім низько над вогнищем. Спочатку відчула неймовірне захоплення, а потім і сильний жар, — здається, полум'я проникло всередину її єства, щоб спалити. Але швидкокрилий Вітер стрілою злинув серед червоних пекучих язиків, вихопив ледь живу, непритомну Сніжинку, підняв у наповнену свіжістю й прохолодою небесну височінь, де та відчула, що в сильних, надійних долонях знову повертається до життя. Стурбовані Сніжинки оточили її, і вона бачила в їхніх очах співчуття та підтримку. «Дякую, Вітре», — тільки й устигла прошепотіти, як прокинулась…

«Де я?» — Сніжана не могла зрозуміти, що відбувається. Сиділа сонна в м'якому кріслі, поруч сяяла вогниками ялинка, а на колінах тихенько муркотіла її стара сіра мудра кішка.

Дівчина згадала, як сьогодні посварилася з Віктором — хлопцем, котрого кохала всім серцем і який її ледь не на руках носив, ніжно називаючи: «Моя Сніжинко». Сьогодні зранку Він їй освідчився й запитав, чи чекатиме його з АТО, куди збирається поїхати одразу після Різдва. Новина шокувала Сніжану, бо Вікторів брат уже більш ніж півроку воює на Сході. Невже батьки дозволять, щоб обидва їхні сини були на фронті?! А як же вона?! Хіба армія для коханого важливіша?! Але ж юнак такий: що твердо вирішить, те й зробить, особливо, коли йдеться про підтримку брата, котрий поранений і лікується в госпіталі поблизу фронту… За долю секунди всі ці питання без вирішення змішались, переплутались у голові бідної дівчини, і вона не витримала, запалу наговорила Віктору різних образливих слів, що хлопець думає лише про себе, а не про неї, що не любить її, тож хай назавжди забуде про неї, свою Сніжинку…

«Боже, яка я дурна! Як могла так образити коханого, котрому зараз дуже потрібне моє розуміння? Як я могла прогнати Віктора геть?!» — подумала дівчина. Зрозуміло, що все це емоції, якими було переповнене серце Сніжани, і біль заліг важким каменем на серці, а потім стік гіркими, пекучими слізьми на улюблене крісло… І Мурка (чи не через неї дівчина заснула й побачила сон?)

Далі схопила мобільний і почала писати «есемеску»: «Мій коханий Вітрику…» — схаменулася, стерла й почала знову: «Мій коханий, найдорожчий і найрідніший Вікторе. Вибач, що не зрозуміла головного. Не можу жити без тебе. Люблю. Дуже чекаю. Твоя Сніжинка!!!».

Через мить прийшла відповідь від хлопця: «Визирни у вікно». Серце вистрибувало з грудей. Сніжана відтулила фіранку — на подвір'ї стояв Віктор із букетом ялинових гілочок у сріблястих сніжинках. Зараз щаслива дівчина знала напевно, яке єдине бажання загадає в чарівну новорічну ніч. А до неї залишилася менш ніж година…

(Почуто й записано з розповіді пані Сніжани в потязі «Київ — Ужгород»).

Христина ДОЧИНЕЦЬ,
студентка відділення журналістики.

ГОСТІ

«Не озирайся і мовчи»

До нашого університету завітав сучасний український письменник Макс Кідрук. Він презентував роман під назвою «Не озирайся і мовчи».

Зустріч відбулася в рамках туру на підтримку твору гостя. Автор та його команда планують відвідати близько 100 міст України.

У книжці йдеться про історію двох підлітків — Марка і Соню — та порушено низку важливих проблем. «Перша з них — булінг: «травля» у школі. Друга — розрив у розумінні між батьками й дітьми. Третя — бажання підлітків цілковито відмежуватися від реальності, яка їх не влаштовує», — зазначив М.Кідрук.

Також гість зізнався, що подорожі часто надихають його писати (побував у понад 30 країнах). Крім того, представив інші свої видання: «Мексиканські хроніки», «Твердиня», «Зазирни у мої сни». Ще продемонстрував буктрейлери до творів, а наприкінці повідомив: уже працює над новим романом «Де немає Бога». Це буде розповідь про 7 пасажирів, котрі вижили в автокатастрофі.

Яна СОЗАНСЬКА,
студентка відділення журналістики.

ІЗ НОВИМ РОКОМ!



Хай у 2018-му піруети життя перетворюються в силуети перемог!

ТРАДИЦІЇ

Так було колись,

або «Рождество в тот час»

Різдвяно-новорічні свята оповиті шлейфом доброї містики, загадковості, мрійливості. Майже кожен очікує від цих зимових днів дива, здійснення бажань.

…Ми п'ємо шампанське з наперед кинутим майже згорілим шматком паперу, на якому завчасно старанно виводили найзаповітнішу мрію, стараємося в голові «прокрутити» усі бажання протягом хвилини, коли б'ють куранти, пишемо листи до Діда Мороза, головний меседж яких — «Дідусю, зроби все задумане реальним!» Ритуали для справдження мрій — не відкриття XXI століття, існували вони задовго до того. Цікаво: що ж робили минулі покоління, аби їхні dreams come true. Привідкрити завісу новорічно-різдвяних таємниць того — XX століття — нам допомогли закарпатські видання 20—30-их рр., зокрема «Наш рідний край» та «Підкарпатська Русь».

Розмаїття секретів, що сприяють кращому життю в наступному році, вражає: чи не кожен закарпатський район, ба більше, майже кожне село мало власні обряди, традиції, вірування. Скажімо…

У Драгові стверджували: «столову шуфладу не свободо через свята вдоперти, бо через цілий рік буде сварка в хаті», а ще вірили, що «на сей день каждому треба ити до церкви, зато цілий рік буде щасливим» і казали, що першого дня свят не варто ходити в гості.

Убля мала свої різдвяні вірування: «Ялинку туй не украшають. Прикрашають хижі так, що... застеляють дилі овсяною соломою для того, що Ісус народився на соломі. На стіл кладуть сніп овсяний и из него тягнуть колоси и віщують урожай на другий рік. Який красний овес витягнуть, такий урожай буде из пшениці. И так далі на кожде зерно. Страви варять чим різнійші для того, щоби ся в року всі страви вели. Варять пироги, гриби, капусту, фасолю и т. д. Їдять часнок, щоби так сильні и здорові були, як часнок. Коровам дають пироги для того, щоби так напухлисті були, як пиріг…»

Колочава теж вирізнялася звичаями: «Як зійде зоря, засвічують свічі и вносять «діда», то є вівсяний сніп; до хати и кладуть єго стоячо на Лабу в куті коло стола. Потім кладуть до миски розжареного вугля и насипають на грань купленного в місті ладану; кадять хату, клякають на коліна (ціла родина з челядею) и моляться пять раз «Отче наш» и «вінчують» собі щастя и сідають до стола до вечері. Вечеря мусить складатися з 12-ти страв: варені, сушені яблока, груші, сливки, варена пшениця з медом або цукром, фасуля, риж-каша, голубці з крупами, леквар, мед з хлібом, грибі, з білої муки, тісто и сушені лопатки з фасулі и т. и. По вечери колядують, лишають ложки и недоїджену страву в мисках до рана для душ померших осіб з родини и о півночи идуть до церкви на всеноче. Досвіта вертають з церкви до дому и доїдають недоїджену страву...»

Великоберезнянський район теж здавна має чимало традицій святкування Святого вечора. Зокрема, у селі Смереково кожну справу робили ретельно, адже від того залежало, яким буде наступний рік. «Як лиш встане ґаздиня в рано дуже уважає, щоби діти, миючися, не розбрискали воду. Бо потім будуть блохи. Огня сама накладе, и сама поправляє, щоби грань не впала на землю, бо буде много в хижи свершків. Потом піде та випустить кури, и дає їм їсти з решета, аби тілько яєц знесли, кілько на решеті дірок, або дає їм їсти из обруча, або иншого; бо коли кури дзьоблють з обруча на Святий вечір, то цілий рік будуть держатися в купі и ястряб их не піймає. При тім не кличе на кури, як другий раз: «тютька тютютю», бо то може вчути сусідка и на то їй промовить: «мені яйця, а тобі нічо». Коли би се промовила, тоді би не неслися сеї господині кури, а тої, що то промовила. Потом ґаздиня пече карачун. В середину до карачуна вложить из всіх господарських насінь кілько зерен. Насіня кладе тому, щоби був добрий урожай, и щоби було до волі всего, як в тім карачуні. Тим часом чоловік робить в хліві порядок. Дає доволі їсти худобі та чистить єї од пороху. Коли буде світла и блискуча худоба на сей день, то така буде цілий рік, красна и тучна. Потом ґаздиня варить вечерю».



А ще в ті часи так колядували:

Звеніли волики, в чистім
золоті, чотири!
Сам Исус Христос
за плужок держав,
Звеніли волики, в чистім
золоті, чотири!
А святий Петро волики
поганяв,
Звеніли волики, в чистім
золоті, чотири!
СВЯТА ПРЕЧИСТА їсти
носила,
Звеніли волики, в чистім
золоті, чотири!
Уроди ми, Боже, трое насіня:
Звеніли волики, в чистім
золоті, чотири!
Одно насіня — яра пшениця,
Звеніли волики, в чистім
золоті, чотири!

Не менш цікавими були й «Обичаї села Камйонки на «Рождество Христово». «Коли уж перед вечером зазвонит звон, всі біжат а то: дівки по воду на ріку на знак, что паспастире рано на сам перед умилися с водою а так ишли честь отдати «Рожденому». Малі хлопці біжат по солому до хижи на знак того, что Ісус родився на соломі в яслах. Всі, коли приходят до хижи, вінчують. Вносят в хижу борони, ярмо, ланцухи и бич на знак, што в вифлеємской маштали всьо то находилось. В «Вилію» приготовляют люди разни страви а як соби уж всьо приготовлят, молятся а то отец на сам перед и на голос. Потом їдять: бандурки с сливчанкою, горох, бобальки а послі сего зась отец молится на голос. В вечер нікотори ділают для дітей радость а то ялинку, котра есть найбольшою радостю для них».

Загалом, як зазначалося в одному з видань, «Роздво належить до найбольше радостних свят цілого року не лиш у нашого народа, але у всіх народов Европи. Причина тому не лиш зимова біла природа але велике число звичаїв та повірій, що мають своє виясненя у глубокой старині свят, які припадали на той час не лиш у слявянских племен але також и друхих народов Европи... Нашим обрядам роздвяним на области Подкарпаскої Руси до теперь мало посвящали уваги. А они з огляду на область, де стикалася культура полудня, западу и сходу, незвичайної ваги. Зобраний материял походить из розних околиць Подкарпатя, починаючи од Спиша аж до Ясіня».

Сказане стосувалося й нового року: «У вечер, сперед нового року кумове, сватове, родаки идуть собі вінчовати и благожелати друг другови. Декотрі желяють гостячися до рана. На новий рік раненько, ще темно як всі повставають. Нікому тогди не хочеся спати. Встають та такой идуть митися. Миються грошми, щоби були перший раз красні, білі а в другий раз, щоби мали доволі грошей. Сноп винесуть, ланц возьмуть из под стола, вінок струча, солому, отаву и инше. Потом порядочно виметуть и смітя зберуть в одну купку. Починають вечерю. Сідають всі за стол. На столи має стояти 12 страв. Господарь хати иде сноп внести. Навперед випють по чарці напою а потому кушають з усіма 12 страв. По вечері кусають оріхи та співають. По одходу колядников — особливо діитвора — лігають трохи спати. Світло однакож має у хаті горіти до рана».

Обряди охоплюють усе життя людини від народження до смерті. Здається, що всі ці традиції та звичаї не мають ніякого сенсу, але вони переймають серце. Величезний скарб народу ми отримали в спадок, і частинка його до тепер збереглася на Закарпатті.

Підготували (зі збереженням стилю, але за сучасним правописом)
Владислава ДУЛКАЙ,
Ірина ФРІДМАНСЬКА,
Руслана ГОСТЮК,
Аліна ГАЛАШ,
студентки відділення журналістики.

Читайте у «Погляді»

ДОБРА СПРАВА

«Медичні» пряники

Студенти-медики УжНУ на чолі з організацією UMSA долучилися до першого закарпатського фестивалю пряників. Вилучені з продажу гроші передадуть на онкогематологічне відділення обласної дитячої лікарні в Мукачеві.

Пряники презентували три дні в історичному центрі Ужгорода «Совине гніздо». Акцію продовжили в університеті.

Микола Матьовка та Марія Ходанич, члени організації UMSA, зазначили: «Ми разом із колегами розмальовували пряники. Презентуючи свої вироби, хочемо подарувати всім навколо новорічну атмосферу, а насамперед — онкохворим діткам, котрі особливо заслуговують на прихід святого Миколая». Сільвія Ладані, теж член UMSA, додала: «Уже відчувається прихід свят. Хоч снігу й немає, але це не псує передноворічної атмосфери. Мені приємно презентувати власні роботи та колег. Можливо, пряники не мають надзвичайного вигляду, бо ми не художники, але у вироби вклали всю любов. Творчо підійшли до оздоблення: тут є печиво з кардіограмами, фонендоскопами та іншими медичними цікавинками. Старалися насамперед для діток».

Попри щільний навчальний графік студенти знайшли час для хорошої справи, адже чого тільки не зробиш, аби комусь створити щасливе дитинство.

Тетяна ПРОДАНЕЦЬ,
студентка відділення журналістики.

ДОЗВІЛЛЯ

Красуні! І не тільки!

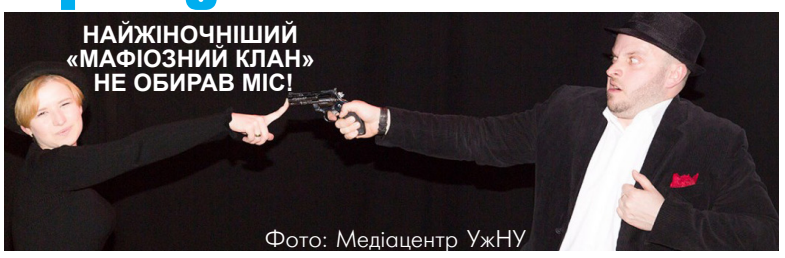


Фото: Медіацентр УжНУ

Закінчення. Початок — у минулому номері та на стор. 5.

На День першокурсника філологічного факультету організатори вирішили зруйнувати стереотипи про прекрасну частину студентства й не влаштовувати конкурс краси, а запропонували… Gangster-party!

Таємне зібрання філологічного «клану» відбулося в одному з нічних клубів міста, де кожен міг відчути себе роковою «донною» або небезпечним «гангстером». Першою мала слово очільниця факультету, вона ж «Галла «Карлеоне»-Шумицька: «Наша каста дуже поважна й старовинна, вона завжди відстоює власні територію, правила, авторитет. Ми відповідаємо за свої слова. До мене дійшли чутки, що ви — розумні, проникливі та сміливі. Тоді в нас зможете сповна розкрити свій потенціал. У цьому допоможуть уже досвідчені «мафіозі». На правах «боса» відкриваю свято та дозволяю всім добряче повеселитися!»

Після наставницького слова першокурсники присягнули на вірність філологічному «кланові», прочитавши клятву з таємного кодексу, а «шериф» Мальвіна Кондратьєва посвятила в правила гри та представила досьє на впливових із «родини» викладачів.

Підігрівали публіку «зірка кабаре» Неля Юртин, лікар-стоматолог за фахом і поет-музикант за покликанням Мирослав Гончарук-Хомин, безстрашні команди КВН «4 поверх» та «В комі». Прекрасні ж «донни» філфаку настільки підняли температуру в приміщенні своїм виступом, що хлопці зі Street Workout у наступному номері програми познімали футболки. Ще підтвердження — у відеоролику: «Філфак — рай для чоловічої статі» з Павлом Компанійцем у головній ролі.

Щоб наші «гангстери» могли «суперово» провести час на afterparty, «бос усіх босів» «Галла» Шумицька сповістила прекрасну новину: уся філфаківська родина матиме вихідний після гуляння…

Анастасія НЕЧИПОРУК,
студентка відділення журналістики (спеціалізація «Реклама і зв'язки з громадськістю»).

КОРОНАЦІЯ НА ФМЕВ

Факультет міжнародних економічних відносин обирав свою міс та водночас урочисто відсвяткував професійне свято в ПАДІЮНі.

Захід розпочали привітаннями декан Микола Палінчак та заступник міського голови Ужгорода Василь Гомонай. Почесними грамотами нагородили найактивніших викладачів та студентів. Відтак під бурхливі оплески залу у вишуканому дизайнерському вбранні вийшли учасниці.

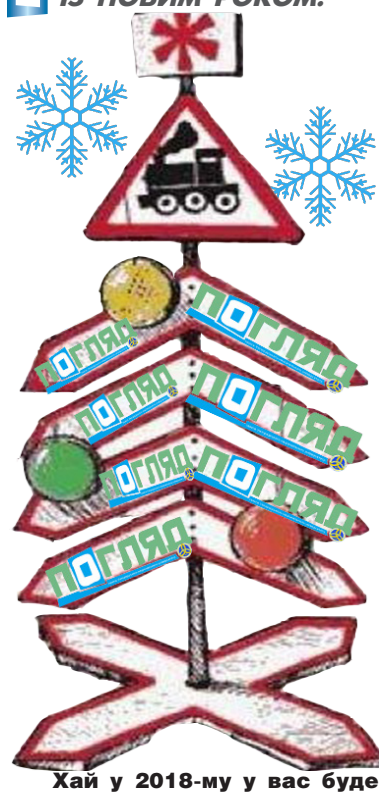
Крім дефіле, програму доповнили енергійні хореографічні номери від танцювальних колективів «Зіраті-Зефірчик», «Корпорація друзів» та «Бліц», співочі й інструментальні виступи Ульяни Кастран, Марини Фреган, Жанни Баранович, другокурсниці Єлизавети Коцібан (із сольним номером на скрипці). Також студенти ФМЕВ підготували особливий флешмоб, а найбільше вразило публіку світлове шоу від Dragonfly.

Після другого виходу й інтелектуального конкурсу журі визначило переможців. Тож титули II віце-міс та «Міс артистизм» — у Ренати Шевері, I віце-міс і «Міс Привабливість» — у Владислави Готри. Звання головної красуні, а також «Міс фото» і «Міс глядацьких симпатій» здобула Волі-ка Янюк. Молодь продовжила святкування в одному з нічних клубів.

Тетяна БОЦЬ,
студентка відділення журналістики.



ІЗ НОВИМ РОКОМ!



Хай у 2018-му у вас буде безліч щасливих мандрівних доріг і жодних перешкод!

ОПИТУВАННЯ

Топ-5 на теледесерт

Ніщо так не занурить у зимову атмосферу, як тепла ковдра, запашні мандаринки та, звичайно, перегляд цікавих новорічних фільмів, що створюють святковий настрій (звичайно, крім сніжної погоди з невеликим морозцем!) Серед опитаних студентів найпопулярнішими такими стрічками є…

1. **«Сам удома».** Хоч уперше фільм вийшов ще 1990 року, та досі залишається культовим. Оскільки був дуже вдалим, зняли ще 4 частини. Усі знають сюжет, коли батьки вирушають у відпустку до Європи, та забувають одного з дітей удома. Хлопчик не губиться й демонструє винахідливість та спритність.

2. «Ласкаво просимо, або сусідам вхід заборонено». Фільм 2006 року. Теж цікава комедія, яка не лише покращить настрій, а й створить новорічну атмосферу під час перегляду. Стів Фінч — звичайний мешканець, а на Різдво — головний хранитель традицій святкування. Його сім'я втомлюється від одноманітності. І тоді доля посилає сусіда, який назавжди змінить їхнє життя. Тут розпочинається протистояння...

3. «Едвард Руки-ножиці». Знято в 1991 році. Едвард — напівлюдина. Живе сам у замку на високій горі. Творець головного героя помер, не встигнувши закінчити йому руки, тому замість пальців в Едварда… ножиці. Одного разу жінка Пег запрошує жити в її сім'ї. Головний герой приєднується до суспільства, але незабаром у нього починаються значні проблеми…

4. «Реальна любов». Якщо полюбляєте фільми про всі відтінки любові (із пристрастю, романтикою, закоханістю, недозрілим коханням), то саме в названій стрічці зможете це все відчути. Тут герої стали свідками чогось дуже важливого…

5. «Крампус: Викрадач Різдва». А якщо вам хочеться зануритись у містичну атмосферу Різдва, варто переглянути зазначений фільм. Щороку в це свято люди наряджають ялинку та готують смачні страви. Найбільше Різдва чекають діти, адже знають: уранці знайдуть подарунки. Отож протягом року малеча намагається добре поводитися. Проте не всім удається, і тому приходить злий супутник Санта-Клауса…

Ну що ж, гарного вам перегляду та новорічної атмосфери!

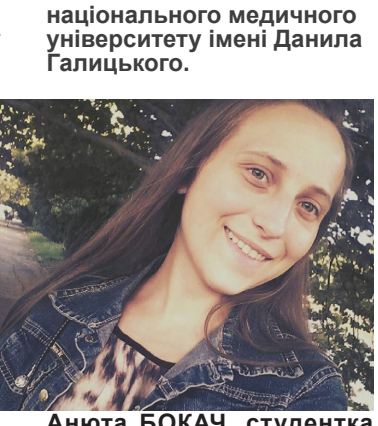
Аліна ГАЛАШ,
студентка відділення журналістики.

ЗАХІД ДЛЯ ЗАХОДУ

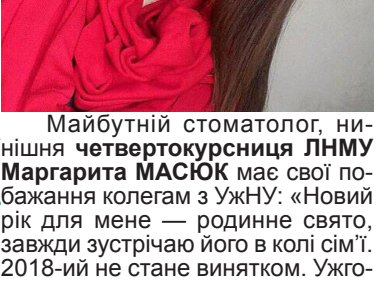
Новорічний «обміноміст»

На вітальних супутниках двох культурних столиць!

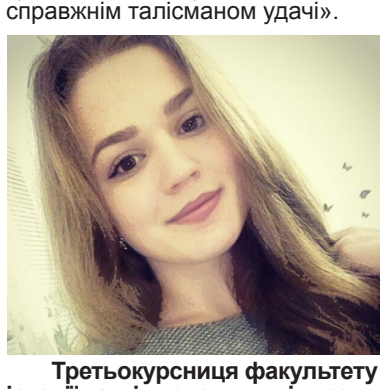
Невдовзі Новий, 2018, рік. Хтось уже будує плани, де зустрічатиме свято, а хтось метушиться в очікуванні майбутньої сесії. І в кожного свої мрії... А щоб дізнатися, які саме, ми обмінялися побажаннями двох вишів — Ужгородського національного університету та Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького.



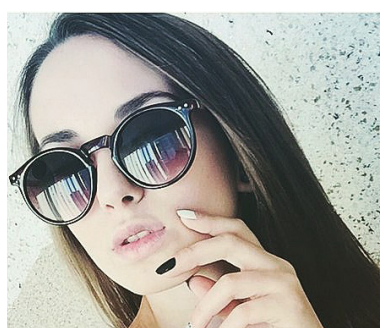
Анюта БОКАЧ, студентка 2 курсу факультету суспільних наук УжНУ, зичить ровесникам зі львівського ВНЗ натхнення, успішної сесії, гарного святкування, а ще дівчина переконана: «Головне — ніколи не проходьте повз людей, яким потрібна допомога».



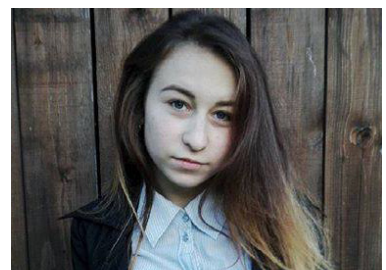
Майбутній стоматолог, нинішня **четвертокурсниця ЛНМУ Маргарита МАСЮК** має свої побажання колегам з УжНУ: «Новий рік для мене — родинне свято, завжди зустрічаю його в колі сім'ї. 2018-ий не стане винятком. Ужгородським студентам зичу наснаги до навчання, великих звершень, а ще — ...не забувайте чистити зуби, щоб ваша усмішка ставала справжнім талісманом удачі».



Третьокурсниця факультету історії та міжнародних відносин нашої альма-матер Інга ЧОРНОБРОВЕНКО теж прихильниця відзначення свята разом із найріднішими. Так само радить робити й іншим. За словами дівчини, сімейний затишок допомагає краще відчути атмосферу Нового року. А побажання Інги студентам із галицького ВНЗ лаконічне й удале: «Раджу писати історію свого життя так, аби кожен день був пам'ятним і щасливим».



Лілія ДУЩАК, майбутній педіатр (3 курс) зі львівського вишу, переконана: найкраще свято — у компанії друзів. «Ми поїдемо в клуб; це хороший спосіб розважитися. Раджу студентам цінувати кожну хвилину життя, робити її веселою й отримувати максимум вражень. Ще всім бажаю не хворіти, а особливо — діткам!»

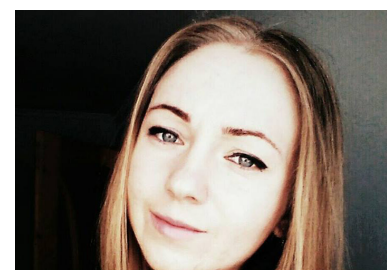


Першокурсниця географічного факультету УжНУ Богдана ІЛЯШЕВИЧ уперше зустрічатиме Новий рік із коханим та родиною. «Хочу побажати ровесникам, котрі навчаються в місті Лева, незабутніх подорожей, здійснення мрій. Починайте 1 січня з чистого аркуша: погане залишайте в минулому, а з приємним рухайтеся у вимір майбутнього».



А ось **Назар НАКОНЕЧНИЙ із ЛНМУ (уже 4-ий рік здобуває медичний фах)** поки на роздоріжжі. «Ще не знаю, де зустрічатиму Новий рік. На мою думку, головне — озброїтися позитивним настроєм і справжніми друзями. Студентам з УжНУ хочу дати пораду: ведіть здоровий спосіб життя, дбайте про себе».

П'ятикурсниця з факультету суспільних наук нашого вишу Тетяна СОПКО святкуватиме зі своїм хлопцем і друзями. А побажання львівським студентам приправлене ложкою власного досвіду: «Бажаю легко дійти до



5 курсу! Для цього слід учитися й використовувати можливості студентського життя. Головне — у всьому залишайтеся людьми».



Майбутній фармацевт **Марія РОГОВА з ЛНМУ, нинішня четвертокурсниця,** зазначає: «На цей рік маю великі плани. Хочу зустріти його з коханою людиною біля головної ялинки Львова. Бажаю всім у 2018-му зустріти своїх других половинок, а ще — побільше щастя та успіхів. Не хворійте, щоб не витрачати потім власний бюджет на ліки».

Отже, хтось притримується консервативних позицій, любить домашній затишок, а є молодь, котра віддає перевагу гучним святкуванням. Кажуть: як рік почати, таким він і буде. Тож зустрічайте свято з найдорожчими людьми, аби ті й упродовж 2018-го були поряд!

Тетяна ЛЕСЮК,
студентка відділення журналістики.

ВИБОРИ

Довірили третьокурсниці

Студентська родина фізичного факультету обрала нову голову студради підрозділу. Нею стала третьокурсниця Світлана Кузьма.

Процес голосування розпочав уже колишній громадський декан Сергій Харук, який прозвітував спільноті про зроблене протягом його головування, а також побажав наступнику витримки та звершень. Згодом заступник декана з наукової діяльності Мирослав Карбованець зазначив: деканат цілком довіряє вибору студентів.

Було двоє кандидатів на пост очільника студради (іще першокурсник Василь Алексик). Вони окреслили своє бачення розвитку підрозділу за участю студентів.

У голосуванні брали участь представники 1 — 5 курсів. Із невеликим відривом очолити студраду юнаки й дівчата довірили досвідченішій — третьокурсниці. Вітаємо Світлану й бажаємо плідної праці на благо підрозділу!

Марія ШЕЛЕЛЬО,
студентка відділення журналістики.

ПАТРІОТИЧНЕ

Університетська пошана ЗСУ

У великій залі ректорату УжНУ відбувся конкурс-концерт патріотичної пісні, присвячений Дню Збройних сил України.

Любов до Вітчизни через пісні висловлювали студенти філологічного, юридичного, медичного, географічного, факультету здоров'я та фізичного виховання, природничо-гуманітарного коледжу. Мета заходу — ушанування воїнів, котрі відстоюють незалежність нашої держави. Оксана Тиховська, організатор конкурсу, доцент кафедри української мови та літератури, зазначила: «Патріотизм серед студентів дуже важливий, оскільки саме вони будуватимуть сильну країну. А щодо пісень, які пролунали, то більшість — про події на Сході України».

Своєю чергою, Ольга Сабовчик, учасниця, студентка 1 курсу відділення журналістики, поділилася враженнями: «Незважаючи на ситуацію в нашій країні, віра в добре майбутнє не зникає саме завдяки таким заходам: кожна пісня наповнена любов'ю до рідної землі — і це змушує сподіватися на краще».

Переможців конкурсу нагородили грамотами. Серед них — Неля Юртин, другокурсниця філологічного факультету з піснею «Мамо, не плач» (І місце), Володимир Луцький, студент 2 курсу юридичного факультету з авторською «Мамо…» і козацькою «Гей ви, козаченьки…» (ІІ) та Ванесса Курцеба, першокурсниця факультету здоров'я та фізичного виховання з «Мальвами» (ІІІ).

Сюзанна ПЕТРІШКО,
студентка відділення журналістики.

ІЗ НОВИМ РОКОМ!



Хай 2018-ий приносить вам тільки приємні подарунки!

ОГОЛОШЕННЯ

Залікову книжку, видану ПРОЦЮ Богданові Петровичу, студентові 4 курсу інженерно-технічного факультету, уважати НЕДІЙСНОЮ.

НУ Й СКАЗАНО!

Лише Новий Рік дарує незабутні враження, які потім неможливо згадати.

***

Люди чомусь не особливо турбуються про те, як улаштувати життя. Зате як організувати Новий рік, вирішують уже в листопаді.

РОВЕСНИЦЯ

Друга красуня Закарпаття зблизька

Результати регіонального конкурсу краси «Міс Закарпаття-2017» приємно втішили й велику ужнівську родину: студентка факультету туризму та міжнародних комунікацій Олена Гарастей здобула титул І віце-міс. Нам удалося поспілкуватися з дівчиною й більше дізнатися про неї та власне конкурс.



Фото: «Фейсбук»

Олена навчається на 3 курсі вищеназваного підрозділу. Дівчина зізнається, що обрала спеціальність «Туризм», бо переконана: це сприятиме здійсненню її мрії — об'їздити весь світ. Студентка наразі опановує дві іноземні мови (англійську та французьку), а ще займається легкою атлетикою.

Стосовно конкурсів краси, то в них бере участь уже вчетверте. Уперше змагалася за титул вродливої дівчини в рідному місті Свалява, де й виграла першу корону. Друга спроба — «Міс факультету туризму та міжнародних комунікацій», коли отримала звання «Міс чарівність», третя — «Міс Ужгород-2016». І ось конкурс «Міс Закарпаття-2017», на якому теж спробувала сили. Тим паче, що запропонували виступити. Дівчина зраділа пропозиції й одразу погодилася, адже вважає: такі заходи — для неї.

«Підготовка до «Міс Закарпаття-2017» видалася виснажливою, але водночас і приємною. Ми займалися в студії з хореографом Леєю Мотичкою. На репетиціях проводили від двох до чотирьох годин щодня. За цей час познайомилася з новими дівчатами, із котрими стали доволі дружною командою. І навіть тепер, після змагань, із деякими конкурсантками добре спілкуємося. Щодо самого випробування, то не можу сказати, що почувалася впевненою на 100 відсотків, однак реально оцінювала шанси й сподівалася потрапити до першої четвірки. Коли це сталося, емоції просто переповнювали, адже для мене І віце-міс Закарпаття — не просто титул», — поділилася враженнями Олена.

Після конкурсу в нашої героїні з'явилися нові знайомства, друзі, а ще — більша впевненість, адже набула нового досвіду роботи на сцені, перед великою аудиторією. Залишається О.Гарастей побажати чергових успіхів та реалізувати себе в житті загалом!

Ірина ФРІДМАНСЬКА,
Владислава ДУЛКАЙ,
студентки відділення журналістики.

«БІЛИЙ» ПЕРСОНАЖ

У пошуках Сніговика

Ось і настала найочікуваніша пора року — зима. Час, коли в повітрі літають «білі мухи», чути запах мандарин та лунає передчуття справжнього свята. Але реальна казка починається тоді, коли йдеш вулицею й бачиш чудово прикрашені вітрини магазинів, гірлянди та… сніговиків! Мене завжди цікавило запитання: як же виник улюблений зимовий персонаж дорослих і малих? Спробуймо розібратись…



sumy.depo.ua

Виявляється, сніговики з'явилися ще в далекі-далекі часи, приблизно в Середньовіччі. Про цих персонажів складали легенди, писали розповіді та навіть видавали книги. На території України, а точніше Київської Русі, були відомі радше як сніжна чи снігова баби. За припущенням, вони шанувалися як духи зими, і в них можна просити допомоги. Ще в язичницький період люди вірили в їх силу. Часто навіть ішлося про німф, котрі взимку впали на землю, а весною у вигляді пари знову потрапляли на небо.

Сніговик у сучасному вигляді (три кулі різного розміру, морквина замість носа, мітла та ґудзички з камінців) зовсім не схожий на того, який був у давні часи. Стереотипний образ закарбувався в пам'яті людей за допомогою казок, а також мультфільмів. Цікаво те, що до початку XIX ст. ці об'єкти розваг дітей і дорослих символізували щось погане та зле, адже раніше зими були надзвичайно сніжними та холодними, а тому в людей і сформувалося негативне ставлення до зазначених персонажів. Уважалося: саме останні є винуватцями лютих морозів, великих сніговиць.

У деяких країнах існувало повір'я: подивившся на сніговика — накличеш на себе нещастя. В Україні ж навпаки — до цього тріумфатора білої пори року випромінювали позитив. А ще вважали чарівником, який міг зменшити лютий холод.

Сьогодні ж ідеться про невід'ємний атрибут новорічних свят, як, наприклад, ялинку чи гірлянди. Якщо не зліпити снігову бабу, вважай, уся зима минула марно. Та навіть сам процес ліплення дарує купу світлих емоцій та на деякий час повертає дорослих у дитинство. Насамкінець декілька цікавих фактів:

1. У країнах Європи простий сніговик уважали нецікавим. Його прикрашали різноманітними аксесуарами — шарфами, шапочками, рукавичками.

2. Мітлу сніговикам давали для того, щоб вони могли полетіти на небо, адже їх сприймали як чарівників.

3. Одного з найбільших сніговиків зробили в лютому 1999 року в американському штаті Мен.

4. У 2012 році на території одного з вітчизняних гірськолижних комплексів зліпили найвищого сніговика України. Його зріст сягав 4,85 м.

5. Найбільшим у Європі є сніговик, зліплений в австрійському місті Гальтюр висотою 16,70 м.

6. А найменшим уважають сніговика, якого зробили в одному з університетів Канади. Висота витвору, який можна розглянути в мікроскоп, — 3 мікрони (0,003 мм), що приблизно в 25 разів менше за діаметр людського волосся. Для цього використали спеціальне обладнання, діоксид кремнію, електронну літографію, іонний пучок та платину. Сніговик виготовлено без снігу, однак виріб тане за кімнатної температури.

Що ж, не забувайте радіти життю та проведіть свою зиму з веселими емоціями! І обов'язково зліпіть сніговика, подаруйте собі декілька хвилин дитячої радості. Повірте, це того варте!

Підготовлено за матеріалами сайтів senfil.net, we.org.ua та gagadget.com.

Діана АНДРУЩАКЕВИЧ,
студентка відділення журналістики.

Веселі фрази до свята

***

Пора б уже задуматися, де провести ніч із 31 грудня на 14 січня.

***

Компанія мобільного зв'язку достроково розпочинає новорічну акцію «Мережа зайнята». Беруть участь усі абоненти, причому абсолютно безкоштовно й цілодобово.

***

Кажуть, під Новий рік усе завжди збувається, навіть те, що цілий рік збути не виходить.

Джерело: vidpoviday.com.

Погляд. Кращим матеріалом

«Погляду» в № 11 (204) визнано: «Конспект? Обов'язково!» Маріанни ЛЕПАЙ, студентки 3 курсу відділення журналістики.
Найрейтинговішим за кількістю переглядів у «Фейсбуку» стало інтерв'ю Мирослави ГАРАЗДІЙ із Наталією ГАБЧАК.
Вітаємо авторок!

Погляд. Анекдоти

новорічні

Вечір 31 грудня. Маленький син підходить до мами й каже:

— Пропоную рівно о пів на дванадцяту разом голосно крикнути: Новий рік!

— Для чого, синку?

— А щоб наші сусіди вирішили, що до нас Новий рік прийшов раніше ніж до них.

***

Перед новорічними святами до бабусі в село привезли онука. Хлопчик дуже втомився, оскільки дорога була довгою, і його поклали спати. Коли прокинувся, почав сильно плакати та вередувати. До нього підійшла бабуся й сказала:

— Якщо ти зараз же перестанеш себе так вести, то до тебе прийде Дід Мороз і подарує баштовий кран.

— Класно! — зрадів онучок.

— Скоро в матиму два баштові крани.

— Як так — два? — здивовано запитала бабуся.

— Перший я знайшов під твоїм ліжком.

***

До батька підходить маленька мила дочка й питає:

— Татусю, а чому ти шоколадні іграшки повісив на саму верхівку ялинки?

— Так це, щоб ти не з'їла все до Нового року.

— І що? Мені тепер залишається тільки серпантин їсти?!

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

Читайте «Погляд» на сайті Ужгородського національного університету за покликанням **http://www.uzhnu.edu.ua/uk/cat/university-poglyad/issues.**

А з найважливішими матеріалами номера ознайомлюйтеся на сторінці «Погляду» в соціальній мережі Facebook **https://www.facebook.com/uzhnu.poglyad.**

ПОГЛЯД
газета Ужгородського національного університету
Орган вченої ради Ужгородського національного університету.
Замовлення № 568.
Ціна — безкоштовно.
Виходить щомісяця.
Номер підписано до друку: 26.12.17.
Засновник і видавець — Ужгородський національний університет.
88003 м. Ужгород, вул. Підгірна, 46.
Номер надруковано у видавництві «А-прінт», 46010 м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28. тел.: (352) 52-27-37, 0673501794.
Наклад 1000 примірників.
Формат А 3, 2 ум. друк. арк.
Адреса редакції: 88016 м. Ужгород, вул. Університетська, 14.
Поштова скринька: poglyad@uzhnu.edu.ua
Тел.: 0678808571.
Реєстраційне свідоцтво ЗТ № 449/41 від 7.02.2008.
Головний редактор: В.Ю.ТАРАСЮК.
Верстальник: О.М.БРАЙЛЯН.
Кореспондент: М.Б.ГАРАЗДІЙ.